

εδώ, στην Παλαιστίνη, στο Ισραήλ, παντού Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΧΕΙ ΧΙΛΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Μέσα σε ένα παρατεταμένο καθεστώς έκτακτης ανάγκης και εναλλαγής ευρύτερων συστημικών κρίσεων, η επιβολή μιας γενικευμένης πολεμικής συνθήκης είναι η μόνη διέξοδος των κυρίαρχων για την αναπαραγωγή του καπιταλιστικού συστήματος σε παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον. Η στρατιωτικού τύπου διαχείριση «εσωτερικών κινδύνων» και κοινωνικών ζητημάτων, οι αλληπάλληλες ενδοκυριαρχικές πολεμικές συγκρούσεις, η διαρκής διάχυση του φόβου, κάνουν όλο και πιο ρευστά τα όρια μεταξύ πολέμου και ειρήνης.

Ο πόλεμος έχει αποκτήσει χίλια πρόσωπα και διεξάγεται σε άλλα τόσα επίπεδα.

Με τον εθνικισμό, τον ρατσισμό, τον σεξισμό, τον σπισισμό και τον μιλιταρισμό ως συστατικά και νομιμοποιητικά του στοιχεία και αποδέκτες τα εκμεταλλευόμενα και όσα δεν χωρούν στις κυρίαρχες κανονικότητες

των ηγεμονικών τάξεων του κράτους, της οικονομίας, των στρατών, των θρησκειών.

Στην Παλαιστίνη και το Ισραήλ, ο πόλεμος εμφανίζεται με τη γνώριμη ιστορική του ωμότητα: ως αιματηρή κατάληξη του εκβιασμού, της εκμετάλλευσης και της διαχείρισης της ζωής των καταπιεσμένων. Ζωές στο στόχαστρο «έξυπνων» δολοφονικών οπλικών συστημάτων, ζωές υποβιβασμένες να παίξουν τον ρόλο «διαπραγματευτικών χαρτιών» σε κυρίαρχες διευθετήσεις και υλοποιήσεις εθνικών οραμάτων.

Όμως τόσο εντός των πόλεων-«ανοιχτών φυλακών» και του στρατιωτικού ελέγχου στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη, όσο και των high-tech ισραηλινών μητροπόλεων υπάρχουν κοινωνικές/ταξικές διαιρέσεις, των οποίων η όξυνση από την πλευρά των «από κάτω» είναι η μόνη ικανή να θέσει τέρμα στη διασπορά του θανάτου.

Η ΕΝΑΝΤΙΩΣΗ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΑΛΛΑ ΧΙΛΙΑ

από εκεί...

με τους κοινούς αγώνες όσων ζουν σε Ισραήλ και Παλαιστίνη ενάντια στα τείχη του πολέμου και του ρατσισμού, με τη μετανάστευση, την άρνηση στράτευσης και τη λιποταξία...

μέχρι εδώ...

με το μπλοκάρισμα του πολέμου εκεί που ξεκινάει, στην πολεμική βιομηχανία και τα ακαδημαϊκά think tank της, στις σιδηροδρομικές γραμμές και τα λιμάνια, με την αλληλεγγύη σε μετανάστες/ριες, με τον αγώνα ενάντια στον μιλιταρισμό, τον εθνικισμό, την πατριαρχία, τον σπισισμό, με την εναντίωση στον «δικό μας στρατό» και την εθνική ενότητα...

Ο πόλεμος παντού, σαμποτάρεται μόνο με «εθνική προδοσία»

